

Side 1a

GRØN

5.5 øre

Kelgeren B. v. 1933

Cromwell

TURKISH High Class CIGARETTES

RØD

7.5 øre

107151

Den politiske holmgang i Østre Totens festivitetslokale.

Da quislingene og bondepartiet laget sirkus med Ørud i en tvilsom rolle.

Ø I kom i skade for å uttrykke tvil om Hundseids skruer og fikk stempel for ikke å være noen mann!

Som bebudet skal vi idag gi et nøiere referat av det hurramøte som quislingene og bondepartiet onsdag kveld laget i Østre Totens Festivitetslokale. Vi fortalte igår at salen var fullt besatt tross regn og 50 øre i entré, men det var naturlig etter at Quisling hadde bebudet nye avskringer og gitt bondepartiet en diskusjonsinvit. Det var selvsagt folk av alle partier tilstede, men vi skulle ta meg feil om ikke flertallet de 50 prosent segnet til bondepartiet. Det har sin betydning å ha det for øie i relasjonen til den holdning forsamlingen etter at inntok overfor bondepartiets rollehavende under forestillingen. Vi skal tillitte oss på å gi et så objektive referat av forestillingen som mulig, da det — som vi fremholdt igår — kan være oss ganske likegyldig hvem som tapte mest av de to parter på forestillingen.

Quislings foredrag bød ikke på noe nytt utover hvad han før har berørt i sine foredrag hvad selve N. S. angår. Interessen blev først vakt da han kom til det punkt i sitt foredrag hvor han bebudet at nå skulle nye avskringer komme om bondepartiets ledelse. Han innledet disse med å presisere meget sterkt, at det var en følge av de sterke provokasjoner fra Bondepartiet selv. Når jeg tar opp dis-

bedt mig danne et parallellparti til bondepartiet i byene, og forhandlingene om dette pågikk utover programmet. Bondepartiet drev samtidig forhandlinger med frisinnede folkeparti om det samme. På dette grunnlag skal jeg æreskjeides.

Hundseid har beskyldt mig for løgn, men Hundseid fortier alt som ligger bakom vårt forhold. Faktum er:

Da spørsmålet om Russlandsgarantien skulde opp i stortinget henvendte jeg mig til Hundseid fordi jeg mente å burde vise ham hvordan de revolusjonære hadde drevet sitt undergravningsarbeide i vårt land. Jeg tok med mig alle de dokumenter jeg senere brukte i min tale i stortinget og gikk til Hundseid med dem.

Han hadde dokumentene i sine hender, og han sa: Dette må De si fra om i stortinget.

Senere, den samme dag, var spørsmålet opppe i regjeringen. Regjeringsmedlemmene så på dokumentene og diskuterte dem. På bakgrunn av de uroligheter som vi nettopp da hadde i Nord-Norge blev det bevilget 10 000 kroner til undersøkelse av mine dokumenter, og Hundseid var med på denne bevilgning. Allikevel sier han etter min tale at han ikke kjente til dem. Og ikke nok med det. Jeg hadde fått melding om navngivne folk som var innblandet i dette undergravningsarbeide, og jeg gikk til stats-

de var alle uten overensstemmelse med sannheten.

Tilslutt fant de på en vending, hvorefter jeg tok alt ansvar. Jeg godtok heller ikke den, men den gikk ut til pressen allikevel. Jeg blev stående i regjeringen, og som bekjent ga Stortinget mig rett i min dokumentasjon. Dette er det virkelige forhold, og på dette grunnlag uttaler Hundseid sig som han gjør. Aadahl kjenner det, Moseid og alle regjeringsmedlemmer kjenner det, og de vil sikkert ikke vri sig fra dette. Jeg viste stor lojalitet da jeg ikke tok min hatt og gikk, som det er sagt at jeg burde ha gjort. Det vilde ha vært

bondepartiets ødeleggelse om forholdet var blitt kjent.

Og så serverer man slikt som vi nu i disse dager har sett fra bondepartiets pressekontor. Og jeg kan nevne mange andre ting i lignende retning. Sovjetregjeringen protesterte mot min tale i stortinget. Hundseid aksepterte protesten, og vilde endog forby mig å tale om revolusjonspolitik. Han gikk tilslutt, etter påtrykk med på, at det skulde tas stenografisk referat av mine taler, som man kunde ha å vise russerne!

Fersvarsministeren blev altså av regjeringschefen satt under russisk sensur.

Så kom Kullmannsaken, og det var

Velgeren 13. okt - 1933

se. Han innledet disse med å presisere meget sterkt, at det var en følge av de sterke provokasjoner fra Bondepartiet selv. Når jeg tar opp disse ting så er det meget mot min vilje. Jeg er nødt til å ta bondepartiets hanske og etter den måte jeg er blitt behandlet på.

Quisling tok først for sig den skrivelse som er offentliggjort fra bondepartiets stortingsgruppe, hvori det gis uttrykk for at gruppen enstemmig har tatt avstand fra hans angrep på Hundseid, og enstemmig gitt Hundseid tillitsvotum. Man overser her helt sakens virkelige sammenheng. Det søkes gitt uttrykk av, at det er tatt avstand i realitetene i mine ankepunkter - anken og realitetene blandes sammen. Det virkelige forhold er at bondepartiets stortingsgruppe

ikke tok opp selve realiteten. Hadde de det gjort skulde de såmen ha fått noe annet å stille med.

Men stortingsgruppen har ikke tatt stilling i så måte. De skrivelser som er sendt er helt igjennem tvetydige. Jeg beskyldes for å ha spredt mine anker til en rekke presseorganer. Hertil vil jeg ha sagt at jeg har vist lojalitet i en grad som neppe noen i denne sal vilde vist maken til. Jeg har med nøbb og klør satt mig mot offentliggjørelse, og jeg har ikke tatt noe slikt skritt før provokasjonene ble for sterke. Jeg kan fortelle, at mange av bondepartiets første menn har takket mig for min lojalitet, og jeg skal ikke vike tilbake for å nevne navn hvis det blir nødvendig.

Jeg er blitt klandret for at jeg møtte i bondepartiets program møte uten å si noe om at jeg hadde planer om å danne et nytt parti. Det er ikke sant at bondepartiet ikke visste dette. Bondepartiet hadde tvært imot henvendt sig til mig på dette tidspunkt og

er min tale at man ikke kjente til dem. Og ikke nok med det. Jeg hadde fått melding om navngivne folk som var innblandet i dette undergravningsarbeide, og jeg gikk til statsministeren og spurte: Skal vi bruke det? Ja, selvfølgelig, svarte han. Jeg husker meget godt den konferanse vi hadde om dette. Jeg konfererte også senere med Hundseid om det, også med andre, bl. a. Moseid og Aadahl, og Tranmæl, som ved et tilfelle fikk kjennskap til det, skrev om dette i Arbeidenbladet. Videre hadde jeg konferanser både med justisministeren og utenriksministeren. Vi blev enige om at jeg skulde legge dokumentene frem, og Hundseid skulde reise sig og foreslå dem oversendt til en komite. Jeg kan videre fortelle, at da rollene i frontaledebatten blev fordelt mellem regjeringsmedlemmene fikk jeg den rolle å legge dokumentene frem. Etter min tale skjer det:

Hundseid reiser sig og tar avstand fra den,

og dette gav selvfølgelig et slett inntrykk utover landet. Denne feige handling satte en livssak for vårt folk i fare.

Den samme dag holdtes det regjeringskonferanse, hvortil jeg ikke var innkalt, og således ikke fikk anledning til å forklare mig. Jeg fikk i dette møte min avskjed. Etter det sa jeg statsministeren min mening, og jeg sa ham at jeg vilde fortsette mitt arbeide med dette om nødvendig mot regjeringen. Selv la jeg ikke to pinner i kors for å komme inn i regjeringen deres. Dette vakte bestyrtelse i bondepartiet forøvrig, og så blev jeg anmodet om å bli stående. Hundseid utarbeidet da en erklæring og forela mig, men den hadde en form som jeg ikke kunde gå med på. Det blev så holdt en regjeringskonferanse hvor det blev fremholdt mange forslag til pressemeddelelse om saken, men

Forsvarsministeren blev altså av regjeringschefen satt under russisk sensur.

Så kom Kullmannsaken, og det var min simple plikt å ta saken opp. Men også her la regjeringschefen sig på tvers, og vilde ha mig fjernet. Det ledet til at jeg skrev et pro memoria til bondepartiets ledelse, som bondepartiets pressekontor ikke har nevnt nå. Jeg skrev i dette at regjeringschefen burde tre tilbake. Her måtte det bli enten ham eller mig. Det blev dagelange forhandlinger og jeg sa at jeg ikke vilde være med på dette lenger. Nu kan dere gjøre hvad dere vil. Det blev tilslutt en ordning hvorefter jeg skulde fortsette Kullmannsaken efter mine linjer, og spørsmålet om organisasjonenes stilling i vårt land skulde tas opp til behandling. Min linje blev utformet i en resolusjon av mig. Hundseid gikk da til Dagbladet og uttalte sig stikk i strid med hvad han og hele regjeringen hadde vært med på. Dagbladet skrev om saken, og regjeringen syntes at dette gikk for vidt. Det skulde utarbeides en pressemeddelelse om saken,

men alle vilde ha måttet skandalisere Hundseid,

og det blev ingen meddelelse. Hundseid sa også, at han skulde trekke sig ut av politikken. Det er karakteristisk å se Hundseids uttalelser i stortinget om Kullmannsaken. Saken hadde holdt på å føre til en fullstendig regjeringskrise, det blev forhandlet i flere dager, og flere av regjeringens medlemmer vilde gå, uten at jeg her skal nevne navn. (Taleren refererte her efter Stortingstidende Hundseids uttalelse). Hundseid ga altså her sin fulle tilskutning til min aksjon, den som jeg skulde ha vært fjernet fra regjeringen på.

Quisling kom så inn på ståheien

omkring hans tale i den konservative studenteforening. Det var en av hans statsrådskolleger som en dag under en spasertur nevnte at han av en høiremann hadde hørt at Quisling forberede statskup. — Jeg lo bare av dette, uttaler Quisling, men min kollega tok det meget alvorlig, og fortalte at saken også hadde vært behandlet i partiet. Jeg blev kalt til Hundseid som kom med samme rykter om at jeg skulde ha deltatt i et møte hvor det var truffet meget alvorlige beslutninger. Hundseid lot mig få inntrykk av at

han hadde sine opplysninger fra en kommunist!

Han uttalte imidlertid at han ventet referat av hvad jeg hadde sagt i møtet. Om eftermiddagen var det en regjeringss konferanse hvor det forelå to referater av hvad jeg skulde ha sagt i studentforeningen. Begge blev forkastet av mig som helt uriktige, og jeg bad om kopier. Jeg skrev straks til formannen i den konservative studentforening og forela ham disse kopier, og han tok på det skarpeste avstand fra at de skulde være riktige. Han karakteriserte det som et bakholdsangrep. Hans svar oversendte jeg til Justisdepartementet, og da kommer det frem at det er høires generalsekretær Gram som står bak. Det var sammenheng mellom tingene! Så kom forholdet frem i pressen, og både Gram og Hundseid ga forklaringer i pressen som

ikke var overensstemmende med virkeligheten.

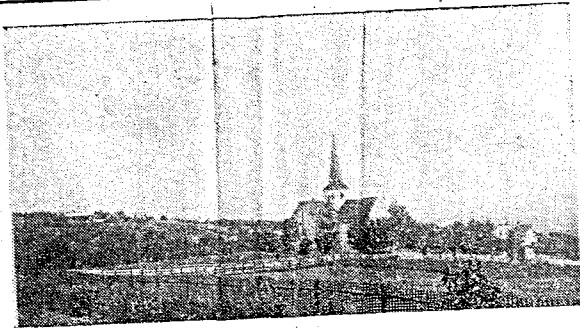
og Hundseid har selv overfor mig innrømmet at de ikke var riktige. Han vilde bruke episoden som et middel til å fjerne mig fra regjeringen — det har han selv sagt mig! Men hvad sier han i stortingset? Han gjentar sin uriktige forklaring! Og han avslutter med å si at dette viser hvilken taktikk det brukes mot vår forsvarsminister. Ja, det viste i sannhet taktikken!

Nu sier Hundseid at alt dette jeg nu har gjennomgått er uriktig. Og den karakter som dette viser har hele dette stoff. Når jeg skrev til Bondepartiets stortingsgruppe med mine an-

på gaten og si til en kvinne: Du er en hore. Han må bevise det, ellers er han en dårlig kår. Quisling har kastet ut løse beskyldninger, men vi venter fremdeles på bevisene. Han lager denne bølge så like innpå valget fordi folk da kanskje vil si som så, at Quisling får ikke tid til å føre bevisene. Jeg beklager at vi ikke har fått de beviser Quisling sier han har før våre nominasjoner. Da skulde vi selv holdt oppgjør med våre folk. Men kom med bevisene før valget, så skal vi endevite å holde oppgjør. Jeg beklager videre at Quisling kaller det lojalitet å holde stilt så lenge, og jeg fastslår, at hvis han ikke skaffer bevisene da har vi rett til å stemple hans taler som uvederhoftige. Hans optreden har gjort sitt til å ødelegge det borgerlige valg i Opland.

Quisling blev hilt med bifall da han tok ordet for å svare Rognerud. Han uttalte at Rogneruds innlegg var bedrøvelig. Jeg har jo dokumentert de virkelige forhold, og det kan ikke reduseres til uvederhoftig snakk. Kunde jeg vel blitt sittende i regjeringen hvis det jeg skrev til regjeringsschefen hadde vært usant? Jeg er enig i at jeg burde ha gått ifjor høst, men det er virkelig så at jeg blev sittende av lojalitet. Jeg blev bearbeidet flere dager av bondepartiets folk, for at jeg skulde bli sittende. Men da det kom til det avgjørende skille da gikk jeg. Det er riktig at jeg kom frem med mine avsløringer på det meget omtalte Gjøvikmøte, men det var fordi det blev trykket frem. Jeg har nekter i det lengste, men måtte nu gi etter. Når «Vestplands kunde skrive at jeg gi etter om jeg enn beklager det dypt.

Ørud holdt en selvselsfull tale, hvopi han først fortalte at han forleden gjorde Hundseid i Brandbu. Han sa ikke et eneste nedsettende ord om Quisling. Når nu Quisling optrer som her mener han da, at det er den riktige måten å optrå på å svarte sine kolleger slik? Stortingsgruppen tok enstemmig avstand fra Quisling, og jeg skulde tro at det sitter noen ansvarlige menn der. Men jeg vil ta i den beste mening, selv om det

== VARDAL ==

NYGARD

Marie Dæhlen.

Min broderi-, manufaktur- og kolonialforretning anbefales.

Billigste priser. Gode varer. Telefon Gjøvik 228.

Melk, fløte, brød.

Spesielt anbefales mine hjemmebakte varer. Forøvrigt godt utvalg i tobakk, piper, frukt og chokolade.

Tlf. 508. Johs. Wiken.

Kolonial = kjøtt = hermetikk.

Godt utvalg i isenkram og manufaktur.

Nils Wiken. Telefon 521.

Einar Melbye.

Velassortert forretning.

Alltid godt utvalg i middagsmat. Varer bringes. Telefon 520.

Ass. landhandleri og bakeri.

Bygningsartikler. Skotøi og manufaktur.

B. LILLENGEN & CO. Telef. Gjøvik 22.

Innrømming.

Alt i pakke- og emballage.

HAUG

Velassortert forretning.

Godt utvalg i skotøi for høsten og vinteren

T. Smukkestad.

Telefon 47.

Mine bakerverar

anbefales

I. Lykseth.

Telefon 37.

ØVERBYGDA

Sandheim Landhandleri

anbefaler alt i kolonial, mel og fetevarer. Manufaktur, stentøi m. m.

VIKEN

FINERE KOLONIAL.

Ost og hermetikk.

Kjøtt og pølsevarer.

Varer bringes. Tlf. 516.

Viken Kolonial- og

Kjøttforretning.

L. Markestad.

BREISKALLEN

Radio.

Godt utvalg i de ledende merker. Forlang demonstrasjon. Eneste autoriserte forhandler i Vardal.

Breiskallens Landhandleri

husket ut og inn i Folkets Hus som en huskatt. Han er bedt om å renvaske sig, men har ikke prøvd på det. (Stor stillhet i forsamlingen).

Sterri: Det er merkelig at Quisling ikke har denne skrivelsen, som han sier han har fått fra stortingsgruppen, og som sier noe annet enn det Ørud leste op. Et så viktig dokument må frem. Jeg garanterer at det skal få plass både i «Vestplands» og «Nationens».

Quisling: Jeg har dessverre ikke skrivelsen. Den var også tveetydig, men den sa at jeg måtte holde stille av hensyn til den revolusjonære fare. Bondepartiet har gått frem for en fatten politikk for å redde sig selv ved valget, og det skal det komme til å angre på, det skal en dag efter valget vise.

Sterri kretser stadig om brevet som Quisling ikke har, men så optrer plutselig Christie på talerstolen: Det er kjedelig dette Sterri, men jeg har skrivelsen. (Udelt forbløffelse og forventning i salen). Christie refererer skrivelsen, som er undertegnet av Moseid. Av skrivelsen fremgikk at det i stortingsgruppen hadde vært enstemmighet om å uttale at alle krefter mot den revolusjonære fare måtte stå sammen. Enhver ting som kunde gi motstanderne våben ibandi måtte holdes tilbake, og Quislings anke vilde være å gi motstanderne et slikt våben. Legg merke til dette, uttalte Christie. Man sier intet om hvorvidt Quislings anker er riktige eller ikke, men at anken i sig selv er farlig.

Quisling får her ordet for å lese or sin svarskrivelse til Moseid på det brev som Christie har referert. Quisling sier her at han ikke kan gå med på denslags kompromiss.

Derpå refererte Christie hele skriftvekselen om dette, og av den måtte man få det bestemte inntrykk at det ikke er tatt standpunkt til riktigheten av Quislings anker. (Under olesningen var det flere ganger bifall fra salen når det kom noen riktige «godbiters». I en av skrivelsene beskrev således Christie Sterri for å fare med «en hore»).

Christie: Når R. Ørud sier at

Bilskyss.

Dodge Kupé.

Ring telefon Kapp 35.

Ørud: I protokollen er det brukt uttrykket — — —

Quisling avbryter: Ja eller nei!

Ørud fortsetter: — — — uttrykket «tatt avstand fra» —

Både Quisling og Christie trenger her meget sterkt inn på Ørud og prøvoserer ham til å svare ja eller nei. Salen småkoker av spenning — vil Ørud svare?

Quisling går hen foran Ørud og sier: — Deres svar på dette spørsmål vil være av avgjørende betydning for Deres egen stilling, hr. Ørud, svar — Ørud svarer ikke.

Quisling: Så konstaterer jeg at De har sagt at bondepartiets stortingsgruppe har erklært at mine anker er uriktige.

Ørud: Nei, det har jeg ikke sagt, jeg sier etatt avstand fra anken.

Christie: Ja men så svar da ja eller nei. Ørud noler, og fra salen høres et herstemmig rop: Svar, svar. Ørud valgte ikke å svare, og Christie uttaler: Så konstaterer jeg her at De ikke er noen mann, hr. Ørud. (Demonstrativt bifall fra hele forsamlingen). Christie fortsetter: Og jeg konstaterer at hr. Ørud har uttalt at han engang Quislings anker kom til stortingsgruppen i likhet med de andre medlemmer av gruppen var i tvil om hvem som hadde en skrue løs, Quisling eller Hundseid — altså var det tvil også om Hundseids skruer.

Her forlanger Ole Lae ordet og søker å pynte litt på den ubøidige vendingen motet har tatt for bondepartiet. Han uttalte bl. a. at møtet hadde artet sig som et rettsmøte, og at folk nok skulde vite å danne den 16. oktober. (Vi skylder å opplyse at Lae høstet betydelig bifall for sitt innlegg).

Ørud griper ordet og karakteriserer det som flisespikkeri når han beskyldes for å ha sagt at Hundseid har en skrue løs.

Diskusjonen utarter nu til det rene

Side 2 i nr. 2 av Vestre

spørsmål om noe kompromiss fra min side. Vi kan ta for oss Hundseids stilling i Grønlandssaken. Han drev underhandlinger bak vår rygg, men i regjeringen erklærte han

høftelig som statsminister at han ikke drev slike forhandlinger!

Disse ting har karakterisert bondepartiets ledelse, og dette var grunnen til at jeg forlot bondepartiet. Ledelsen hadde ikke mot til å ta avstand fra alt dette. Det blev sendt forhandlere på mig, som bl. a. nevnte at jeg burde være utenriksminister o. s. v. Men det var som sagt ikke lenger tale om noe kompromiss fra min side. Bondepartiet har ikke holdt mål, det har ikke løst sine oppgaver i hverken den ene eller den annen retning. Derfor kom mitt prememoria for høst — jeg vilde ikke være med på dette lenger. Bondepartiet har ødelagt sig selv, og det skal det komme til å angre på. Det kommer nemlig dager etter disse!

Talen blev mottatt med demonstrativt bifall.

DISKUSJONEN

David Seierstad fikk ordet for å redegjøre for hvorfor Krissehjelpen har gått inn i N. S., hvorefter diskusjonen blev åpnet.

Chr. C. Jøranli fungerte som nestets dirigent, og taletiden blev satt til 5 minutter.

Advokat Sterri var første taler, og han begynte med et oppgjør med Nasjonal Samlings politikk.

Til dette bemerket dirigenten, at møtet skulde være et diskusjonsmøte for N. S., ikke for bondepartiet.

Ørud: Det var en merkelig opplysning.

Hans Røgnerud: Den som beskylder en annen for noe plikter å føre beviser. Den som er beskyldt kan si: Davis det. Ingen mann kan gå ut

litt varsonne med. (Matt bifall). Chr. C. Jøranli vilde gjøre oppmerksom på at Quisling hadde stilling i Opland etter påtrykk herfra, og ikke efter eget ønske.

Ør.sakf. Christie gav Jøranli sin tilslutning. Han var av dem som allerede i vår hadde bedt Quisling komme med sine avsløringer, men Quisling hadde vegret sig. Det er Røgneruds systematiske provokasjon som har ført til den situasjon vi nu er inne i. Man kan ikke stillende la opp i. Man kan ikke kjeltring. Hr. Ørud, som sig kalle en kjeltring. Hr. Ørud, som sier at han har så stor sympati for Quisling, hadde en notis i «Lagens forleden, som ikke tyder på noen særlig sympati. Røgnerud sier at Quislings anker er uriktige. Det har han brevt fra bondepartiets stortingsgruppe om. Men det er anken bondepartiet har tatt avstand fra, ikke ankens innhold.

Ørud: Jeg henviser til bondepartiets protokoll.

Christie: Den er tvetydig. Jeg vil spørre Ørud: Er det anken eller innholdet stortingsgruppen tok avstand fra? Og hvis Ørud ikke vil gi et rent svar så fastholder jeg at den er tvetydig og stempler Øruds uttalelser som usanne. Mitt verneting er Hamar!

Sterri: Grunnen til at anken blev forkastet var at den var uriktig, og når Christie stempler Ørud som logner fordi han ikke har svart på hans spørsmål så er dette uriktig.

Røgnerud: Det er å sette anken på hodet å gi mig skylden for Quislings opplysninger eller avsløringer. Jeg vil stemple Quislings adferd som ror. Han går røkjerringenes vei.

Christie gjentok sitt spørsmål til stortingsmann Ørud. Det må da kunne svares ja eller nei på dette. Vil Ørud svare? Ørud: Det er ikke de som gir

Telefon: GJØVIK 29.

SAGSTUEN

Sagstuen Landhandleri.

Ass. forretning.

Christie: Spørsmåleår ubesvart. Jeg har bondepats formanns ord på hvortan Qings anker er behandlet, men jeg gjerne høre Øruds svar først.

Ørud: Jeg har en selse her undertegnet av Langelanvori det heder, at stortingsgruppenull motte enstemmig har tattand fra Quislings anke, og gitt seid enstemmig tillidsvotum. Djar være svar nok, selv for Christi

Sterri: Det kan være at Quisling på Gjøvikmøtet provosert til å komme med avsløringer, men allerede på et 3e møte på Hønefoss noen dager hadde han fremkommet med saker, og der visstnok uten provokDa jeg horte dette ringte jegks til Hundseid og det skrevn Ørud keste op i møtet kom. var be myndiget til å offentlign. En slik skrivelse hadde id ikke sendt hvis det ikke vinn det Quisling for med. Taludet at det var tatt avstand frags an ke fordi den var urikti Christie: Nei, åganske galt. Det er et spill oAnkens er ikke realitetsbeholder har jeg bekrefetelse for avsmann Ør.sakf. Deglum (b.) Ør.sakf. les ikke svart annet Langelanvori skrivei,estilskan og kan bevis, at det forsmid

om å få anken avvist for dens egen skyld, ikke for dens realiteter. Jeg gjentar mitt spørsmål til Ørud: Har ankene vært realitetsbehandlet eller ikke?

Quisling: Sterri sier at han ringte til Hundseid efter Hønefossmøtet. Røgnerud sier at han gikk ut fra Gjøvikmøtet og til Sterri, som ringte til Hundseid. Røgnerud må altså tale usant.

Røgnerud: Jeg var ute flere ganger fra møtet (latter), og det er riktig at Sterri ringte til Hundseid da, men jeg vet intet om hvad Sterri kan ha gjort for. På dette grunnlag blir jeg stemplet som logner! Hvis det er så at på sig selv kjenner man andre, så er det ikke meget sant i det Quisling har sagt her ikveld.

Quisling: De som var tilstede i Gjøvikmøtet vet at Røgnerud ganske kraftig provoserte mig, og da jeg gav efter trakk Røgnerud op sitt bekræftede brev. Jeg fastholder at mine anker ikke er realitetsbehandlet av stortingsgruppen. Hadde de det vært, og gruppen hadde sagt at mine beskyldninger var uriktige, da skulde det blitt en annen dans. Men saken var at stortingsgruppen på ded og liv vilde holde dette ute til over valget. Jeg sendte min ankeskrivelse til alle regjeringens medlemmer, og tror man at jeg hadde fått sitte i regjeringen hvis den ikke hadde vært sann. Den skrivelse jeg fikk fra bondepartiets stortingsgruppe om behandlingen av mine anker i Hønefoss ganske endelødes om den skrivelse vi har fått here her ikveld.

Sterri: Les op den da! Quisling: Jeg har den dessverre ikke. Ørud og Sterri: Å — — hå! Røgnerud: Jeg tror det er overflødig å diskutere med slike folk som Quisling. — en mann som har

svare direkte på mitt spørsmål. Jeg spør Dem påny hr. Ørud! (Kraftig bifall. Publikum godter sig eiansynlig over at deres stortingsmann er kommet i knipe.)

Ørud svarer ikke, og Christie fortsetter: Når Røgnerud drar frem Folket Hus og denslags så vil jeg henviser til Arbeiderbladet, som har skrevet, at nu tar Hundseid parti med arbeiderpartiet mot Quisling.

Ørud: Ankeskrivelsen fra Quisling blev referert i stortingsgruppen av Hundseid selv, og jeg må tilstå at vi kom i tvil om hvem som hadde en skruet leg.

Christie: Er ankene realitetsbehandlet? Ørud: Jeg vet ikke hvad som er realitet eller ikke. (Stormende latter).

Christie: Så slår jeg fast at de ikke er det.

Røgnerud: Jeg henholder mig til Ørud, som sier at de er realitetsbehandlet. Christie sier at Ørud ikke har svart på det, men det er ordkløveri. Jeg har mange flere papirer jeg kunde legge frem, men det nytter ikke når vi får bare 3 min. til rådighet, mens motparten bruker hele kvarter.

Sterri bebudet beviser på at bondepartiet har tatt avstand fra realiteten i Quislings anker.

Henvendt til Christie uttalte han at denne hadde gitt positivt uriktige opplysninger — og foiet til at hans verneting var Gjøvik!

Quisling: Diskusjonen har kommet ut på viddene, men det er sikkert at over valget skal vi få virkelig anledning til å stå fast at vi taler sant (Henvendt til Ørud): Jeg vil egent gjerne ha Deres svar på om mine uttalelser i stortingsgruppen enstemmig er vedtat å være usanne? Svar ja eller nei.

også ganske snart påkrevet å erklære møtet for hevet.

Så var den bevagede aften slutt. Vi skal i en særskilt artikkel gjøre et par korte betraktninger omkring møtet.

„SANITAIRE“ — Vask og elek. strykeri —

Grimsby's gård ovenfor skolen. Utfører all slags vask og strykning. Friluftstørk. Bruker ikke maskiner. Henter og bringer overalt i byen. MARTIN GRIMSBY

Togtider

ved GJØVIK STASJON fra 1. september 1933.

Tog går til: Oslo Ø. kl.: 7,50, 10,05 a., 18,00. Skreia kl.: 7,50, 10,05 b., 10,40 a., 14,45 a., 18,00 b., 18,30 a., 20,50 a., 21,10 b. Eina kl.: 7,50, 10,05, 14,45 a., 18,00, 20,50 a., 21,10 b. Dokka kl. 10,05, 18,00. Fagernes kl.: 10,05. Hønefoss kl.: 7,50, 10,05 a., 18,00

Tog kommer fra: Oslo Ø. kl.: 11,50, 19,50 a., 22,10. Skreia kl.: 8,40, 10,25 a., 11,50, 14,28 a., 17,30 a., 19,35 b., 19,50 a., 22,10. Eina kl.: 8,40, 11,50, 19,35 b., 19,50 a., 22,10. Dokka kl. 11,50, 19,35 b., 19,50 a. Fagernes kl.: 11,50 a., 19,35 b., 19,50 a. Hønefoss kl.: 11,50, 19,50 a., 22,10.

a) Hverdager. b) Helligdager. Klokkeslettet betegnelsen er 0—24.

«Velgerens trykkeri — Gjøvik»

Velgeren 13. okt. 1933